

היום נלמד בעזרת ה':

מגילה דף כא

לאתווי סידור ביזיון: נאמר בלחם הפנים שהוא צריך להיות 'לפני תמיד'. אך כאשר מחליפים את הלחם בשבת השולחן נשאר ריק מלחם, ונחלקו בזה. לדעת רבן אסור שהשולחן ישאר ריק ולכן צריך להניח את הלחם החדש תוך כדי הוצאת הישן. אבל לדעת רבי יוסי כוונת הפסוק שלא יעבור לילה על השולחן בלי לחם, ולכן אפילו אם סילק את הלחם הישן בבוקר והניח את החדש רק בערב – אין בכך כלום. [בדברי רבי יוסי יש לגרוס בגמרא 'שלא ילן שולחן בלא לחם'].

בתורה אחד קורא ואחד מתרגם: כששניים קוראים או מתרגמים יחד - ישנה בעיה של 'תרי קלי לא משתמעו' (= שני קולות אינם נשמעים). לגבי הקריאה עצמה - בכל מקרה חייבים לשמוע אותה ולכן רק אחד קורא, אבל לגבי התרגום שמטרתו בכדי שיבינו הנשים ועמי הארץ שאינם מבינים לשון הקודש - דוקא בתורה שיש בה מצוות יש להיזהר שרק אחד יתרגם בכדי שלא יטעו השומעים, אבל לא בנביא.

ובמגילה והלל אפילו עשרה קוראים את המקרא, כי מפני חביבותם השומעים מכוונים את דעתם היטב. (אמנם אין בהם תרגום - כגירסת הב"ח).

כל המצוות מברך עובר לעשייתן: קודם לעשייתן, כמו שעוברים על פני מישהו ומקדימים אותו, כך צריך לעבור על עשיית המצוות ולהקדים אותם בברכה.

עשרה בטלנים: עשרה בני אדם הבטלים ממלאכתם המצויים תמיד בבית הכנסת בכדי שיהיו עשרה לתפילות, והם גם עוסקים בצרכי ציבור.

עשרה מאמרות: העולם נברא בעשרה מאמרות אלוקיים (כביכול). בפרשת הבריאה מוזכרת המילה 'ויאמר אלוקים' תשעה פעמים, בנוסף הפסוק 'בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ' גם נחשב למאמר.

ראשון שקרא ד' משובח: העולה הראשון שקרא את הפסוק הנוסף הרי זה משובח. וכן העולה השני (שהוא האמצעי), וכן השלישי. הגמרא מביאה ראיה שכל אחד מהעולים שקרא ראשון הרי זה משובח.

(המשך בדף הבא ↓)

שלוש קופות: היו במקדש שהיו ממלאים אותם בשקלים שנתרמו לצורך קרבנות ציבור, והם היו ממוספרות באותיות שהיו רשומות עליהם. טעם הדבר מפני שצריך לקחת קודם כל את השקלים מהקופה הראשונה שנתרמה.

גזירה משום הנכנסים ומשום היוצאים: מדינא רק העולה הראשון היה מברך לפני קריאתו בתורה, ורק העולה האחרון היה מברך לאחר קריאתו בתורה. אבל משום שהנכנסים באמצע הקריאה ויראו שעולים לתורה בלי לברך, והם לא שמעו את הברכה הראשונה, יחשבו שלא מברכים לפני הקריאה בתורה – תקנו שכל העולים מברכים לפניה. וכן בגלל שהיוצאים באמצע יחשבו שאין מברכים לאחר הקריאה – תקנו שכל העולים מברכים לאחריה.